

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119202822
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4119202822.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu Lukáš G., nar. X.XX.XXXX, Y. XXX/XX, XXX 01 Prievidza 1, zast.: Mgr. Martin Hurtiš, advokát, IČO: 50 864 611, so sídlom ul. Matice slovenskej 17, XXX 01 Prievidza, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 6 263,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 263,68 eur od 18.4.2019 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 252,50 eur zastavuje.

III. Súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 252,50 eur od 13.3.2019 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 263,68 eur za obdobie od 13.3.2019 do 17.4.2019 zamietá.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,26 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 14.3.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 6 516,18 eur titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným vedením trestného stíhania voči jeho osobe. Súčasne sa domáhal priznania náhrady trov konania.

2. Žalobca v žalobe poukázal na trestné stíhanie, ktoré bolo voči nemu vedené. Uviedol, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru - národná kriminálna agentúra, expositúra Západ zo dňa 27.3.2014 mu bolo vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Následne Okresná prokuratúra podala dňa 28.3.2014 návrh na vzatie žalobcu do väzby. Okresný súd v Nitre dňa 29.4.2014 rozhodol, že žalobcu vzal do väzby. Krajský súd v Nitre na základe sťažnosti žalobcu uznesenie Okresného súdu v Nitre zrušil a žalobcu prepustil na slobodu. Uznesením Krajského prokurátora Nitra č. k. Kv 77/15/4400 bolo trestné konanie proti žalobcovi zastavené z dôvodu, že je nepochybné, že skutok žalobca nespáchal. Žalobca má za to, že rozhodnutiami a postupom orgánov činných v trestnom konaní bol poškodený vo svojich ústavných právach a s poukazom na článok 46 ods. 3 Ústavy SR a tiež s poukazom na zákon č. 514/2013 Z. z. má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobca za nezákonné rozhodnutie považuje uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 27.3.2014 a uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa

29.03.2014 o vzatí do väzby. Za nesprávny úradný postup žalobca považuje zamietnutie jeho sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia, nesprávny postup vyšetrovateľa, neumožnenie nahliadnúť do vyšetrovacieho spisu, rozhodnutie Okresného súdu Nitra zo dňa 29.3.2014. Náhrada škody, ktorej sa žalobca domáha spočíva v trovách právneho zastúpenia, ktoré žalobca vynaložil tým, že musel zaplatiť odmenu advokátovi, ktorý ho v trestnom konaní zastupoval.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Argumentoval tým, že za nesprávny úradný postup a za nezákonné rozhodnutie nemôže byť automaticky považované každé začatie trestného stíhania, resp. každé vznesenie obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obvineného resp. obžalovaného, bez posúdenia a zohľadnenia osobitosti trestného prípadu. V prípade žalobcu nebola doteraz žiadnym príslušným orgánom konštatovaná nezákonnosť žiadneho rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní vydaného v prípravnom konaní a ani nesprávny úradný postup týchto orgánov. Právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia nikdy nebolo zrušené ani zmenené príslušným orgánom, čo podľa žalovaného znamená, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody absentuje právny titul. V čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia jednoznačne existovalo dôvodné podozrenie o spáchaní trestného činu konkrétnou osobou, vznesenie obvinenia bolo jediné rozhodnutie, ktoré bolo v právnom štáte možné od orgánov činných v trestnom konaní legitímne očakávať. Z uvedeného dôvodu považuje žalovaný rozhodnutie za zákonné. Podľa žalovaného nemožno akceptovať názor, že štát automaticky nesie zodpovednosť za výsledok trestného konania, pretože neprípustným extenzívnym spôsobom vykladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie, ktoré ale v tomto prípade absentuje. V danom prípade vyšetrovateľ vzniesol obvinenie žalobcovi na základe dôkazov vykonaných po začatí trestného stíhania, ktoré s dostatočnou mierou odôvodňovali záver, že predmetný skutok sa stal, je trestným činom a na jeho spáchaní sa spolupodieľal žalobca, o čom svedčila najmä výpoveď svedkyne poškodenej Ing. Miriam Y., ako aj výpisy telefonických hovorov uskutočnených medzi spoluobvinenou Ž. H. a žalobcom. V rámci ďalšieho dokazovania v prípravnom konaní po vznesení obvinenia boli opätovne vypočutí, okrem iného, aj poškodená a ďalší svedkovia. Vyhodnotením týchto výpovedí, ako aj ďalších listinných dôkazov (po vznesení obvinenia) prokurátor dospel k záveru, že sa skutok stal, tento vykazuje znaky obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona. Z vykonaných dôkazov aj naďalej je dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchala obvinená Z. H., ktorá bola následne vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie. Uvedenými dôkazmi bolo zároveň preukázané, že spoluobvinení boli na konaní obvinenej Z. H. zainteresovaní, avšak zo žiadnych zabezpečených dôkazov sa nepodarilo preukázať, že sa v tejto súvislosti dopustili konania, ktorým by naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty vyššie uvedeného trestného činu, predovšetkým nebolo preukázané, že by voči poškodenej Ing. M. Š. použili násilie, resp. hrozbu násilia. Práve s poukazom na tieto okolnosti a zmenu dôkaznej situácie prokurátor uznesením sp. zn. Kv 77/15/4400 z 20.11.2015 podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku trestné stíhanie žalobcu zastavil. Štát v danom prípade dôvodne uplatnil legitímne právo na vedenie trestného stíhania. Akékoľvek odškodnenie za konanie, ktoré bolo predmetom stíhania, a ktoré v čase trestného stíhania vykazovalo znaky podozrenia zo spáchania trestného činu, by bolo v rozpore s dobrými mravmi, pretože je absurdné a spoločensky neakceptovateľné, aby štát zaplatil za to, že mal snahu objasniť protiprávne konanie.

4. V podaní zo dňa 3.6.2019 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 252,50 eur.

5. Súd spor prejednal za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, vykonal dokazovanie oboznámením sa s ich prednesmi, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu a z takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Z uznesenia vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, národná kriminálna agentúra, expozitúra Západ zo dňa 27.3.2014 súd zistil, že predmetným uznesením bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

7. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu č.k. 5T/18/2016, ktorého súčasťou sú aj vyšetrovacie spisy č. ČVS: PPZ-39/NKA-PZ-ZA-2014 a ČVS: PPZ-545/NKA-PZ-ZA-2015 súd zistil, že uznesením sudcu pre prípravné konanie tunajšieho súdu sp. zn. 33Tp/27/2014 zo dňa 29.3.2014 bol žalobca vzatý do väzby z dôvodov podľa §71 ods. 1 písmeno c) Trestného poriadku s tým, že lehota väzby začala obvinenému

plynúť dňa 27.3.2014 o 7.15 hod. a väzba sa vykoná v Ústave na výkon väzby Nitra. Voči predmetnému uzneseniu o vzatí žalobcu do väzby podal žalobca sťažnosť. Krajský súd v Nitre následne uznesením č. k. 2Tpo/13/2014-148 zo dňa 10.4.2014 napadnuté uznesenie zrušil a žalobcu ihneď prepustil z väzby na slobodu. Krajský súd v Nitre v uznesení zo dňa 10.4.2018 konštatoval, že zákonné podmienky na vzatie žalobcu do väzby neboli splnené.

8. Uznesením Krajskej prokuratúry Nitra číslo Kv 77/15/4400 zo dňa 20.11.2015 bolo trestné stíhanie voči žalobcovi zastavené s poukazom na ustanovenie § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, teda bolo nepochybné, že skutok žalobca ako obvinený nespáchal. V odôvodnení predmetného uznesenia prokurátor ďalej konštatuje, že dospel k záveru, že skutok sa stal a tento vykazuje znaky obzvlášť závažného zločinu vydierania, je dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchala obvinená B. P., nie však spoluobvinení S. H., Z. G., H. P., H.. A.. C. L. a K. F., ktorí by vyvíjali voči poškodenej A.. H. Šedíkovej akúkoľvek aktivitu, z ktorej by bolo nepochybné násilie alebo hrozba násillia.

9. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 9.4.2018 súd zistil, že toto adresoval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovanému a v tejto žiadosti je uvedené, že žalobca sa od žalovaného domáha náhrady škody vo výške 6 516,18 eur, ktorú škodu mu spôsobili orgány činné v trestnom konaní č. k. ČVS: ORP-180/OVK-NR-2013. Z pripojeného podacieho lístka vyplýva, že táto poštová zásielka bola prijatá na prepravu dňa 10.4.2018.

10. Listom zo dňa 21.8.2018 žalovaný reagoval na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody tak, že žiadosť odmietol, pretože neboli splnené podmienky na prerokovanie nároku v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

11. Z vyúčtovania zastupovania v trestnej veci zo dňa 15.9.2016 súd zistil, že toto vypracoval advokát Mgr. H. P., bolo adresované žalobcovi a je v ňom je uvedené, že žalobcovi bolo advokátom oznámené, že odmena za jeho obhajobu v trestnej veci vedenej MV SR, národná kriminálna agentúra ČVS: PPZ-39/NKA-PZ-ZA-2014 predstavuje spolu sumu vo výške 6 516,18 eur. Z priložených príjmových pokladničných dokladov súd zistil, že advokát Mgr. Martin P. prijal od žalobcu dňa 22.12.2016 sumu vo výške 4 000 eur a dňa 25.1.2017 sumu v výške 2 516,18 eur.

12. Zistený skutkový stav súd posúdil v zmysle nižšie uvedených ustanovení platných právnych predpisov:

13. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

14. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

15. Podľa § 4 ods. 1 písm. f zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

16. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

17. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

18. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 8 ods. 5 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie.

20. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

21. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

22. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

23. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

24. Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

28. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

29. Nárok na náhradu škody spôsobenej vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/>> Z. z. V prípade nároku na náhradu škody uplatňovaného titulom nezákonného rozhodnutia je základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu zákona, ktorým je ochrana základného práva v zmysle § 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, je potrebné vykladať pojem „zrušenie rozhodnutia“ extenzívne. Rovnaké účinky ako (formálne) zrušenie rozhodnutia má i zastavenie trestného stíhania, pretože sa ním trestné konanie končí, pričom podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia trestného stíhania je teda neskorší výsledok trestného konania.

30. Žalobca si v tomto konaní uplatňoval voči žalovanému nárok na náhradu škody titulom nezákonných rozhodnutí (§ 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z.), za ktoré považoval uznesenie vyšetrovateľa o

vznesení obvinenia zo dňa 27.3.2014, ako aj uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 29.3.2014 o jeho vzatí do väzby. Žalobca sa ďalej nároku na náhradu škody domáhal s poukazom na nesprávny úradný postup (§ 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z.), ktorý mal spočívať v zamietnutí jeho sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia, za nesprávny považoval postup vyšetrovateľa, ktorý žalobcovi neumožnil nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu, ako aj vydanie rozhodnutia Okresného súdu Nitra zo dňa 29.3.2014.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba je dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uznesením zo dňa 27.3.2014 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Následne uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Tp/27/2014 zo dňa 29.3.2014 bol žalobca vzatý do väzby, ktorá začala dňom 27.3.2014 a trvala do 10.4.2014, kedy bol žalobca prepustený z väzby na slobodu. Trestné stíhanie vedené proti žalobcovi ako obvinenému pre obzvlášť závažný zločin vydierania bolo zastavené uznesením, s odôvodnením, že skutok žalobca nespáchal.

32. V zmysle uvedeného (najmä s poukazom na R 35/1991) je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí o vznesení obvinenia, ako aj uznesenia o vzatí žalobcu do väzby, v dôsledku čoho bola splnená podmienka pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody, ktorej náhrady sa žalobca domáha titulom zaplatenia nákladov svojej obhajoby v trestnom konaní.

33. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobcovi nemožno priznať právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, za ktoré tento označil uznesenie o vznesení obvinenia a uznesenie o vzatí do väzby, ktoré boli vyššie citované z dôvodu, že tieto rozhodnutia neboli zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, s touto obranou žalovaného sa súd nestotožnil, keď v tejto súvislosti poukazuje súd na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4M Cdo/15/2009 publikované pod č. 57/2010, z ktorého právnej vety vyplýva, že „pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.). Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia“. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že pre správnu interpretáciu ustanovenia § 6 ods.1 prvá veta zákona č. 514/2003 Z. z., nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť si výklad systematický a teleologický, pričom nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zмене) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne a len takýto výklad možno považovať za ústavne komforný. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia tiež vyplýva, že nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Súd teda zastáva názor, že zastavenie trestného stíhania, ku ktorému došlo z dôvodu, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným (v tomto konkrétnom prípade, že spáchanie skutku žalobcom nebolo preukázané) má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť.

34. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 6 516,18 eur. Žalovaný v priebehu konania žalobcom vyčíslenú sumu trov právneho zastúpenia spochybnil, keď namietal jeden úkon právnej služby, a to účasť obhajcu na výsluchu svedka Lucie Y. zo dňa 15.5.2014, ktorého sa obhajca nezúčastnil, súčasne namietal cestovné za uvedený úkon vo výške 124,23 eur a režijný paušál. Ďalšie žalobcom vyčíslené hotové výdavky a odmena advokáta žalovaným spochybnené neboli. V rozsahu žalovaným spochybnených trov právneho zastúpenia spolu vo výške 252,50 eur žalobca v podaní zo dňa 3.6.2019 vzal žalobu späť. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, preto súd s poukazom na ust. § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil.

35. Pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia v zostávajúcej časti, t. j. v sume vo výške 6 263,68 eur, táto vychádza z vyúčtovania trov právneho zastupovania advokátom Mgr. H. P.. Jednotlivé ďalšie položky vyúčtovania žalovaným spochybnené neboli, súd ich preto považoval za preukázané a ich náhradu žalobcovi voči žalovanému s poukazom na vyššie uvedené skutčnosti ako aj právne posúdenie priznal a žalobe v tejto časti vyhovel.

36. Žalobca sa voči žalovanému domáhal tiež nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré žiadal priznať v sadzbe vo výške 5 % ročne počnúc dňom 13.3.2019 do zaplatenia. Počiatok omeškania, a teda okamih, od ktorého žalobca žiadal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania priznať, žalobca v žalobe bližšie nekonkretizoval. Je zrejme, že žalobca sa od žalovaného domáhal zaplatenia náhrady škody už v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 9.4.2018, teda žalovaný už na základe uvedeného mal o škode, ktorá žalobcovi vznikla vedomosť, túto však neuznal a v odpovedi na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody zo dňa 21.8.2018 uviedol, že podmienky pre uspokojenie nároku žalobcu na náhradu škody neboli splnené. Žalobca v konaní nepredložil žiadny dokument, ktorým by žalovaného pred podaním žaloby vyzval k úhrade žalovanej sumy a ktorým by zároveň určil, dokedy je žalovaný povinný nárok žalobcu uspokojiť. V súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Podľa názoru súdu v posudzovanom prípade splatnosť nároku nastala prvý deň po tom, čo bol žalovaný vyzvaný na plnenie. Pokiaľ žalobca pred podaním žaloby na súd žalovaného k plneniu nevyzval, povinnosť plniť žalovanému vzniká odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola žalovanému žaloba doručená. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 16.4.2019, povinnosť žalovaného nárok žalobcu uspokojiť mu vznikla dňa 17.4.2019. Žalovaný tento nárok neuspokojil, preto sa dňom nasledujúcim, teda dňom 18.4.2019 dostal do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca si nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vyčíslil v zákonom stanovenej sadzbe s poukazom na ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy priznanej náhrady škody vo výške 6 236,68 eur v sadzbe vo výške 5 % ročne priznal počnúc dňom 18.4.2019 do zaplatenia. V časti úrokov z omeškania zo sumy náhrady škody vo výške 6 263,68 eur za obdobie od 13.3.2019 do 17.4.2019 súd nárok žalobcu zamietol. Keďže konanie o zaplatenie náhrady škody vo výške 252,50 eur bolo zastavené, žalobcovi z tejto sumy nárok na zaplatenie úrokov z omeškania nevznikol. Pretože žalobca v podaní zo dňa 3.6.2019 neuviedol, že berie žalobu späť i v časti príslušenstva sumy 252,50 eur (úrokov z omeškania), v tejto časti zostal jeho nárok nedôvodný, a preto súd nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy vo výške 252,50 eur tiež zamietol.

37. Len pre úplnosť súd uvádza, že pokiaľ sa žalobca voči žalovanému domáhal náhrady škody tiež titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý mal spočívať v zamietnutí sťažnosti žalobcu voči uzneseniu o vznesení obvinenia a v neumožnení žalobcovi nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu, nesprávny úradný postup v týchto prípadoch súd preukázaný nemal, avšak tieto okolnosti súd ďalej neopovažoval za potrebné skúmať, keď súd žalobcovi nárok na náhradu škody voči žalovanému priznal ako je uvedené vyššie titulom nezákonných rozhodnutí, a to uznesenia o vznesení obvinenia a uznesenia o vzatí žalobcu do väzby.

38. Podľa ustanovenia § 232 ods. 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Vzhľadom k požiadavke žalovaného, ktorý je štátnym orgánom napojeným na štátnu pokladnicu, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanému primerane dlhšiu lehotu na plnenie a túto súd určil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca sa v tomto konaní domáhal zaplatenia sumy vo výške 6 516,18 eur. V časti zaplatenia sumy vo výške 252,50 eur žalobca vzal žalobu späť z dôvodu, že úkon zo dňa 15.5.2014 bol do škody zahrnutý nedopatrením. Možno konštatovať, že v časti o zaplatenie sumy vo výške 252,50 eur (3,87 %) žalobca zaviniel zastavenie konania, preto súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému. V zostávajúcej časti žalobcovho nároku, teda v časti žaloby o zaplatenie sumy vo výške 6 263,68 eur (96,13 %) súd žalobe vyhovel, v tejto časti konania bol úspešný žalobca a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. Čistý úspech žalobcu voči žalovanému súd vyčíslil z rozdielu pomerných úspechov a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 92,26 % (96,13 % - 3,87 % = 92,26 %).

40. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

V Nitre, dňa 20. decembra 2019